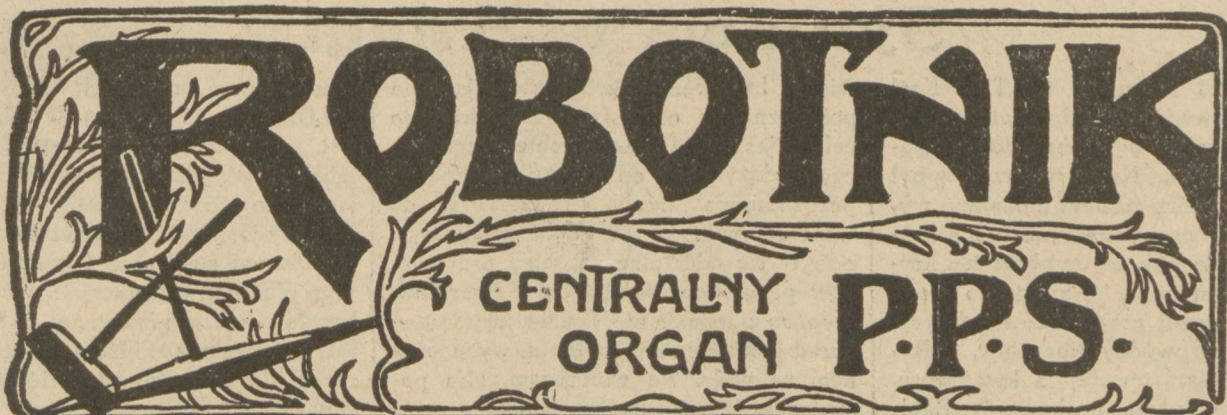

NIECH ŻYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOSCIĄŃSKI

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70.
DYREKCJA — tel. 720-13.
ADMINISTRACJA — tel. 313-80.
DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 17

CENA NUMERU 20 GROSZY

BEZ PLANU... CZY MOŻNA ZMNIJSZYĆ BEZROBOCIE?

Ludzie, sprawujący dzisiaj władzę w Polsce, lubią się powoływać jako na przykład, z którego mamy czerpać otuchę, na lata wojny. Zgłasza się delegacja bezrobotnych do wojewody — dajmy na to — i przedstawia mu nędzę swojej egzystencji. Już od roku bez pracy. Kamienicznik grozi eksmisją, bo komorne nie zapłacone od kilku miesięcy — prawo do zasiłku z Funduszu Bezrobocia dawno wygasło — sklepikarz dłuższy kredytu nie udzieli, do ust niema co włożyć, a w domu żona i troje, czworo, czy pięcioro dzieci. (Z „cnót obywatelskich” płodność, jest, jak wiadomo, najpowszechniej praktykowana). Co robić? jak żyć?

Na to ludzie dzisiaj rządzący Polską mają taką mniej więcej odpowiedź: — Wszystko to jest prawda, oczywiście bardzo smutna, no, ale co robić? Samemu kiedyś — panie święty — głodowało się i zaciskało pasa. Sześć miesięcy! Z rodziną, panie tego, ziemniakami i grochem, żyło się, przez pół roku! Wiadomo, nie przelewki, brzuch całkiem do krzyża przyrósł, a przecież, o — patrzcie — pomimo to — zostało się, panie tego, wojewoda! — Tak i teraz. Pobudujecie, pocierpicie, wiadomo, racy smutna, ale co robić? Niema rady. Trzeba przetrzymać, jak na wojnie.

Takie rozumowanie i taka argumentacja przypomina mi, proszę wybaczyć porównanie, pewien film wyświetlany przez Y.M.C.A., a mający na celu propagandę chrześcijańskiej miłości bliźniego w miejsce walki klas. Historia miała być pouczająca, a była zabawna, nieporozumienie, które się zdarza czasami w życiu. Pokazywano na tym filmie dwa światy. Proletariat, reprezentowany przez górników i kapitalistów, właścicieli kopalni. Kapitalistów pokazano jako wcielenie wszystkich grzechów głównych, obżartuchów, gwałcicieli nieletnich dziewcząt, szulerów i rozpustników. Słowem, diabeł w piśmie ojów Kościoła nie jest czarniejszy, niż ci nakreceni za pieniądze kapitalistów amerykańskich, kapitalistów amerykańskich... Górnicy natomiast — wcielenie wszystkich cnót. Nie piją, nie palą, uprawiają ogródki, śpiewają melodyjne pieśni, słuchają wykładów jakiegoś okragłutkiego pastora i pozwalają się najbrutalniej wyzyskiwać tym wcielonym szatanom. Złazcza jeden z pośród górników, młody, przystojny chłopiec, odznaczał się wszystkimi cnotami ewangelicznymi i przy każdej okazji, po każdej zniewadze, czy krzywdzie, wygłasza do współtowarzyszów umoralniające monolog i o nrocie, która jednak będzie nagrodzona. Nie rusza jednak palcem, aby dzień tryumfu sprawiedliwości przybliżyć. I oto, dzieje się cud. W obozie szatanów zachował się jeden kwiat na bagnie. Lilja. Córka tego najbogatszego kapitalisty, który najbardziej wyzyskiwał robotników, istny anioł, zakochuje się w robotniku, wygłaszającym ewangeliczne monolog i — nie muszę chyba snuć tej opowieści do końca... Oczywiście, w trzynastym czy piętnastym akcie, pulchny pastor błogosławi młodą parę, pa-pa — milioner ściska rękę tego młodzieńca, a tłum górników, dalej oczywiście głodny i obdarty, jest wniebowzięty, bo „cnota została nagrodzona”, „sprawiedliwość zwyciężyła”. Tak przynajmniej głosi napis.

Ten to „super-film” przypomina mi się zawsze, ile razy słyszę, jak do głodnych i obdartych ludzi przemawia

jakis dygnitarz, dajmy na to, wojewoda — w ten sposób:

— Ja też byłem, proszę panów głodny. Ziemniakami żyłem z rodzi-

na przez 6 miesięcy, a przecież — i t. d. A pomimo to — i t. d.

Niby co — przecież? Przecież został pan wojewodą?

Czy pomimo to został pan wojewodą?

Ale jakież to ma związku z sytuacją setek tysięcy bezrobotnych? Gdzież

tu jakakolwiek analogia? Chyba tak, jak w „super-filmie” Y. M. C. I Górnicy, znoszą cierpliwie nędzę swojego niewolniczego życia. Pędzą od siebie myśl o bunie i walce klas. Módlcie się, podlewajcie kwiatki i bądźcie cierpliwi, oto widzicie jak szczerze został nagrodzony wasz skromny i pracowity towarzysz. Zakochała się w nim milionerka. Czekać — może się i wam coś takiego przydarzy. Bezrobotni, głodujecie. I ja kiedyś głodowałem — potem zostałem wojewodą, może i wam trafi się tam grata.

Czy podobna taką siankę traktować, jako program walki z bezrobociem?

Bezrobocie jest w chwili obecnej jednym z centralnych zagadnień w skali światowej. Od zagadnienia tego, od sposobów i metod rozwiązywania go, zależy — być może — przyszłość nie tylko nasza, nie tylko przyszłość tego czy owego Rządu, ale przyszłość całej współczesnej cywilizacji, wszystkiego, co przywykliśmy określać jako kulturę XX wieku. Byłoby śmiesznym spychać winę za klęskę bezrobocia w Polsce w 100% na obecne stosunki polityczne, na obecny system rządzenia. Byłoby naiwnym oczekiwać jakiegś recepty cudotwórczej. Chodzi o to — i tego wolno nam się domagać — aby ludzie, którzy dzisiaj rządzą Polską, spojrzeli na tłum bezrobotnych nie tylko oczami wywiadowców i komisarzy policji.

Można walczyć z kryzysem, czy nie można?

Znacie jakieś środki naprawy, czy ich nie znacie?

My ze swej strony od szeregu miesięcy — więcej! — od kilku lat, powtarzamy uparcie, że jedną z dróg prowadzących do naprawy jest uruchomienie wielkich robót publicznych, a przede wszystkim przeprowadzenie wielkiego planu budowlanego, z uwzględnieniem przedewszystkiem budownictwa mieszkaniowego. Wskazanie nasze jest oparte na dodatnich doświadczeniach budowlanych szeregu krajów, m. i. Niemiec, Czechosłowacji, Austrii i t. d. Właściwie nikt nie zakwestjonował słuszności i celowości naszego żądania, jest ono bowiem dla wszystkich oczywiste. P. Prystor, nawet w swojej ostatniej bardzo minorowej deklaracji, nie pominął jednak tej sprawy. Ze względów oszczędnościowych zapowiedział budownictwo drewniane, ale bądź co bądź zapowiedział budownictwo. Tymczasem jesień na karku, a ruch budowlany, jeżeli chodzi o całe państwo, prawie że nie istnieje. Nie buduje się „drog” z cegły i nie buduje się „tanio” z drzewa. Nawet to drewniane budownictwo idzie — chciałoby się powiedzieć — jak z kamienia, co także byłoby przesadą, bo z kamienia wogóle „nie idzie”...

Jest jeden tylko realny program walki z bezrobociem: OSŁABIĆ KRYZYS, lub bodaj — pokusić się o jego osłabienie. Ale do tego celu nie wystarczą chaotycznie zwoływane konferencje. Trzeba mieć plan gospodarczy. Naszem zdaniem, plan oparty na szeroko zakrojonych robotach budowlanych. Tymczasem Rząd takiego planu nie ma, nie ma bowiem żadnego wogóle planu... I to jest, kto wie, czy nie największą tragedją Państwa.

Wiesław Wohnout

IX Walny Zjazd Z. Z. K.

TRZECI DZIEŃ OBRAD

Sprawozdanie komisji. — Przyjęte uchwały. — Wybór nowych władz Z. Z. K. — Zakończenie Zjazdu.

PRZEMÓWIENIE POWITALNE TOW. EHRLECHA.

Na wstępie wczorajszego posiedzenia złożył Zjazdowi życzenia wśród oklasków imieniem „Bundu” — radny tow. Henryk Erlich.

Scharakteryzowawszy obecną sytuację, mówca podkreślił, jak bardzo potrzebna jest dziś jedność, spójność i karność w szeregach robotniczych — by klasa robotnicza mogła w ręce swoje ująć rząd.

SPRAWOZDANIE KOMISJI EKONOMICZNEJ.

Wymowny obraz stosunków, panujących w kolejniectwie przedstawił tow. Karol Maxamin, jako referent komisji Ekonomicznej Zjazdu. Odbieranie praw kolejarzom i pogarszanie ich warunków pracy, pomimo, że kolej nie jest przedsiębiorstwem deficytowym; stosowanie na prawo i lewo art. 125 i 126 pragmatyki służbowej w ten sposób, iż wydala się pracowników bez podania powodu na podstawie zwykłych denuncjacji; stosowanie przez administrację kolejową korupcji; karygodne łamanie ustawodawstwa w zakresie obowiązującego czasu pracy, urlopów i t. p.; krzywdzące przepisy zabezpieczenia na stróż i od nieszcześliwych wypadków; straszliwe warunki higieniczne, w jakich żyją kolejarze; „pomoc lekarska”, mająca zastąpić Kasy Chorych, polegająca na tem, iż pracownik wraca do pracy niedostatecznie wyleczony, gdyż „leczenie” zależne jest nie od choroby, ale od posiadanych kredytów; krzywdzenie pracowników w zakresie umundurowania; niewypłacanie 2/3 t. zw. „dodatku mieszkaniowego” za r. 1928; niesłychanie niskie „dodatki nocne” (i w dodatku nie wszyscy pracownicy dostatek ten otrzymują!); krzywdzenie kolejarzy w dziedzinie t. zw. „premi” i „swojsza „racjonalizacja pracy” w kolejniectwie, polegająca na tem, że pracownik ma większe obowiązki przy zmniejszonej płacy, a środki techniczne pozostają bez zmiany i t. d. i t. d. — oto są warunki pracy na kolejach! Wszystkie nasze bolączki znane są administracji kolejowej, a jednak sytuacja pracownika kolejowego zostaje jeszcze pogorszona! Niestety, postulaty pracowników są lekceważone; ich kosztem wyłącznie robi się „oszczędności”.

W myśl powyższych wywodów, referent przedłożył rezolucję, przyjętą przez Komisję Ekonomiczną. Rezolucję Zjazd uchwalił jednomyślnie przez aklamację. Podamy ją w jutrzejszym numerze „Robotnika”.

Rezolucja kończy się stwierdzeniem:

„Walny Zjazd zwraca naczelne organy Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych do podjęcia jaknajenergiczniejszej akcji, zmierzającej do zapewnienia przez władze kolejowe praw pracowniczych i w tym celu Walny Zjazd upoważnia Zarząd Główny

ni i Wydział Wykonawczy Z. Z. K. do użycia wszelkich środków, które władze Związku uznają za właściwe dla wywalczenia poprawy bytu pracowników kolejowych przez COFNIĘCIE REDUKCJI PŁAC i wydanie NOWEJ USTAWY UPOSAŻENIOWEJ, uwzględniającej postulat Z. Z. K., przez WSTRZYMANIE REDUKCJI PRACOWNIKÓW I REDUKCJI DNI PRACY, przez WYDANIE LUB ZNOWELIZOWANIE PRAGMATYKI SŁUŻBOWEJ, uwzględniającej żądania Z. Z. K.; przez WYDANIE USTAWY EMERYTALNEJ, uwzględniającej żądania Z. Z. K. oraz przez POSZANOWANIE 8-GODZINNEGO DNIA PRACY.

DLA OSIĄGNIĘCIA TYCH ŻAŻAŃ WALNY ZJAZD NIE WYKLUCZA, W RAZIE, GDY TEGO ZAJDZIE POTRZEBA, PROKLAMOWANIA AKCJI STRAJKOWEJ KOLEJARZY.”

Również uchwalono jednomyślnie rezolucję w sprawie poparcia i tworzenia spółdzielni kolejowych.

Tow. Stanisław Grylowski, imieniem Komisji Organizacyjnej (w sprawie mandatów) stwierdził, iż w Zjeździe bierze udział 250 delegatów pełnoprawnych.

SPRAWOZDANIE KOMISJI ŚWIADCZEN ZWIĄZKOWYCH.

Sprawozdanie Komisji świadczeń związkowych złożył tow. Huttel, przedstawiając rezolucję, która stwierdza, że obecnie obowiązujący regulamin odpraw związkowych oparty jest na słusznych założeniach, uwzględniających pierwiastki właściwie zrozumianej społecznej samopomocy wzajemnej członków, oraz że wysokości odpraw są wyrazem sprawiedliwego podziału wpływów od członków. Również rezolucja zawiera zalecenia dla nowego Zarządu Głównego w kierunku uzupełnienia regulaminu odpraw na rok budżetowy 1932.

Po obszerniej dyskusji, rezolucja uchwalona została ogromną większością głosów.

SPRAWOZDANIE KOMISJI ORGANIZACYJNEJ.

Jednomyślnie uchwalono wnioski Komisji Organizacyjnej, zreferowane przez tow. Grylowskiego. Omówimy je obszerniej w następnych numerach „Robotnika”.

Wysokość wkładki i jej podział pozostał bez zmiany.

Następnie dokonano wyborów nowych władz Związku.

WYBÓR NOWYCH WŁADZ ZWIĄZKU

Do Zarządu Głównego wybrani zostali:

Tow. tow.: M. Altman, R. Bator, A. Bołdys, J. Buczek, St. Chudzik, St. Duda, A. Dzięgiński, H. Fijałkowski, R. Gajler, J. Golański, St. Grotowski, St. Grylowski, A. Grzelak, A. Herm, K. Kaczanowski, Wł. Kobiłka, St. Koncowski, Wł. Kopras, K. Koza, L. Kozłowski, L. Krogulec, A. Kury-

łowicz, A. Lengas, J. Matkowski, M. Mastek, K. Maxamin, Fr. Mucek, J. Odobin, W. Ozga, F. Różański, E. Rutkowski, I. Skowroński, Fr. Stażowski, St. Swierkosz, J. Szalański, K. Szyszko, St. Talarek, J. Tomaszewski, St. Turtoń, J. Urzel, W. Przedmojski, A. Kaleciński, W. Wojewoda, Fr. Wójcik, J. Zakrzewski.

Na zastępców:

Tow. tow. S. Antoszewski, P. Biernat, A. Cieplik, B. Feszczak, A. Fisel, M. Gorajski, St. Grzywacz, A. Juchnikowski, P. Borowski, L. Korzyński, Wł. Kowalewski, J. Pohl, J. Solecki, L. Sikora, M. Szwarcbart.

Do Głównej Komisji Rewizyjnej wybrani zostali:

Tow. tow. J. Huttel, K. Lachowicz, J. Supełski, R. Drobik, J. Rak.

Na zastępców:

Tow. tow. W. Cichoeki, A. Zaleński.

Do Centralnego Sądu Związkowego: Tow. tow. J. Packan, St. Talarek, W. Wojewoda, I. Skowroński, K. Maxamin.

Na zastępców:

Tow. tow. A. Lengas, H. Pellar.

ZAKOŃCZENIE.

Po wyczerpaniu porządku dziennego zabrał głos delegat Min. Komunikacji, p. Henisz, zaznaczając, że praca Związku w kierunku polepszenia warunków pracowników kolejowych jest pracą dla kolejniectwa, gdyż odpowiednie warunki pracy są niezbędne dla jej sprawności.

Tow. Nathans, imieniem wszystkich gości zagranicznych, podziękował gorąco towarzyszom w Polsce za serdeczne przyjęcie. Mówca wyraził głęboką nadzieję, iż kolejarze polscy pokonają przeciwności, znajdując się na ich drodze i staną się przednią strażą nie tylko proletariatu polskiego, ale całego międzynarodowego ruchu robotniczego.

W uroczystych słowach zakończył IX Walny Zjazd Z. Z. K. tow. Adam Kuryłowicz. Wśród entuzjastycznych owacji całego Zjazdu, mówca złożył podziękowanie za współudział w obradach przedstawicielowi Międzynarodówki Transportowców, tow. Nathansowi i wszystkim gościom zagranicznym; przedstawicielom bratnich organizacji, w szczególności — Komisji Centralnej Związków Zawodowych i P. P. S., oraz wszystkim gościom i delegatom.

Tow. Kuryłowicz podkreślił z mocą, wśród oklasków, że nie wystarcza uchwalenie rezolucji; należy je wprowadzić w życie, a to zależy nie tylko od Zarządu Głównego, ale od wszystkich zorganizowanych pracowników kolejowych!

Na wniosek tow. Maxamina, zebrani wyrazili podziękowanie prezydium Zjazdu za sprawne prowadzenie obrad, poczem odpiewaniem „Czerwonego Sztandaru” zakończono uroczyste Zjazdu.

Dziś zbiera się nowoobрани Zarząd Główny, celem ukonstytuowania się i wyboru Wydziału Wykonawczego.

DWIE WŁADZE

Jedna z agencji dziennikarskich rozesłała do pism komunikat o grasującej na Pelcowiznie szajce awanturników, która terrorizuje mieszkańców tego przedmieścia.

Według dosłownego brzmienia tego komunikatu „policja miejscowego 18 komisariatu nie mogła sobie dać rady z terrorystami. Kres tym wybrzykom położyła bojówka 3-ma samochodami przyjechało kilkunastu mężczyzn, którzy posilkując się kastetami i laskami pobili i t. d. Tu następują nazwiska pobitych awanturników.

Wiadomość tę wydrukowaliśmy wczoraj równocześnie z kilkoma innymi pismami stołecznymi.

Nasuwa się jednak pytanie, co to za bojówka, która wzywana jest tam, gdzie policja jest bezradna. Czy jest to pomyślenie, aby w okresie silnych rządów policja nie mogła opierać się z kilkom awanturnikami? Czy może bez wiedzy czynników ustawodawczych utworzona została jakaś nadpolicja pod nazwą „bojówki”?

„Gazeta Warszawska” pisząc o awanturkach z Pelcowizny, zaznacza: „Awanturnicy ci narazili się innym, zorganizowanym w bojówce BBS”, co rzucić pewnie światło na to, co się dzieje na Pelcowiznie. Niemniej jednak pewne wyjaśnienie ze strony właściwych czynników byłoby wielce pożądane.

Przesadzone nadzieje

W prasie pojawiły się wiadomości o zamierzonym przez Rząd wprowadzeniu monopolu na import kawy i herbaty, przyczem było nadmienione, że z samej herbaty Rząd spodziewa się rocznego dochodu w wysokości około 40 milionów zł.

Tymczasem, jak się okazuje, cały wózw herbaty do kraju wynosi rocznie około 15 — 16 milionów złotych. Gdyby zatem Rząd chciał osiągnąć z wwozu herbaty 40 milj. zł., musiałby nałożyć cło trzykrotnie przewyższające wartość towaru.

Rząd oczywiście może to uczynić, ale można wątpić, czy ktokolwiek piłby wówczas herbatę, która stałaby się artykułem luksusowym, dostępnym tylko dla nielicznych wybrańców losu.

Jezeli przeciwnie Rząd nie zamierza obłożyć herbaty tak wysokim cłem, to nadzieje jego na 40 milj. zł. dochodu są mocno przesadzone.

KOŚĆ W DOM — BUG W DOM

PAT. donosi o inspekcji powiatu nieświejskiego przez wojewodę nowogrodzkiego, Kostka - Biernackiego. Ludność — jak zapewnia PAT. — zgłosiła wojewodzie entuzjastyczne przyjęcie.

Dnia 21 b. m. ordynat nieświejski, Albrecht Radziwiłł, wydał obiad i raut na cześć p. wojewody.

Tak to jeden Radziwiłł zapewnia, że cierpi „może więcej”, aniżeli więźniowie brzescy, a drugi Radziwiłł wydaje raut.

Londyn, 23 sierpnia. (PAT.). Król przyjął przywódców stronnictw politycznych, ażeby wysłuchać ich poglądów na sytuację. Najpierw przyjęty był Macdonald, który udzielił monarsze wyjaśnień co do projektów rządowych, mających na celu pokonanie obecnego kryzysu gospodarczego. Na jego to wniosek król zaprosił przywódców opozycji. Audjencia przywódcy liberałów, Herberta Samuela, trwała 3 kwadransy. Tyleż czasu trwało posłuchanie Bald-

wina. Interwencję króla uważają koła polityczne za osobisty gest, którego celem jest urzeczywistnienie tego, do czego dąży rząd od 15 dni, to znaczy porozumienia trzech stronnictw co do wspólnej polityki. W dniu dzisiejszym odbyły się oddzielne zebrania przywódców partii konserwatywnej i liberałów, położenie jednak nie będzie wyjaśnione przed posiedzeniem gabinetu, wyznaczonym na godz. 7-ą wieczorem. Na posiedzeniu tem ma być opracowana osta-

teczna forma propozycji rządowych.

LONDYN, 23 sierpnia. (PAT.). Ze źródła wiarygodnych donoszą, że wiadomość o rezygnacji gabinetu Macdonalda jest mało prawdopodobna. Rząd zdecydowany jest zwołać parlament, któremu przedstawi swój plan i odczekać losów tego planu w parlamencie. Poparcie liberałów jest spodziewane. Akcja króla jest moralnym naciskiem na opozycję na rzecz planu rządowego, którego szanse znacznie się wzmożyły.

Niemcy pod znakiem oszczędności

Berlin, 23 sierpnia. (PAT.). W wyniku wczorajszej uchwały gabinetu, w najbliższych dniach będzie ogłoszony dekret prezydenta Rzeszy, upoważniający rządy krajów związkowych do wydawania w drodze rozporządzeń nadzwyczajnych obostrzonych zarządzeń oszczęd-

nościowych, dotyczących redukcji wydatków budżetowych, krajowych i komunalnych. W wydawaniu odnośnych zarządzeń rządy krajowe nie będą kierowane przepisami ustawodawstw krajowych. Redukcje oszczędności odnoszą się mają przede wszystkim do wydatków personalnych i administracji

krajów i gmin. W najbliższym czasie rząd Rzeszy ogłosi swój własny program w sprawie zrównoważenia budżetów Rzeszy, krajów związkowych i komunalnych, które według komunikatu oficjalnego wejdą w życie najpóźniej 1 października r. b.

Kandydaci na prezydenta Austrii

Wiedeń, 23 sierpnia. (PAT.). Dzienniki wiedeńskie donoszą, że wybór nowego prezydenta republiki austriackiej ma się odbyć 18 października. Obecnie toczą się między stronnictwami rokowa-

nia, by wybór ten odbył się nie na podstawie głosowania całej ludności, lecz wedle procedury dawnej konstytucji. Socjal-demokraci wysuwają kandydaturę dr. Rennera, stronnictwo środka —

dr. Schobera. Co do chrześcijańsko-społecznych waga się losy między dotychczasowym prezydentem Miklaschem, a b. kanclerzem, dr. Seiplem.

Ostatnie wiadomości

DEPESE — TELEFONY — WIADOMOŚCI RADJOWE

ZAGADKOWE MORDERSTWO.

Na przedmieściu berlińskim Spandau natrafiono na ślad bestjałskiego mordu, dokonanego na młodej kobiecie. Jeden z robotników wyciągnął z Sprewy paczkę mocno owiazaną sznurem, w której znajdowała się głowa młodej dziewczyny. Lekarz sądowy orzekł, iż głowa została odrąbana toporem od tułowia i że leżała już w wodzie kilka tygodni. Twarz zabitej znękstałona jest szeregiem ciosów, zadanych tępem narzędziem. Wdrożone natychmiastowe dochodzenie rozpoczęło od przeszukiwania koryta rzeki i pomocnych kanałów.

SAMOLOT O PRZECIĘTNEJ SZYBKOŚCI 300 KLM. NA GODZINĘ.

Inżynier rosyjski Mahonin wynalazł nowy typ samolotu, który pozwala na rozwinięcie większej szybkości lotu. Próby wypadły pomyślnie. Mahonin twierdzi, że przeciętna szybkość jego samolotu wyniesie 300 klm. na godzinę.

ZAJŚCIE NA GRANICY WĘGIER I JUGOSŁAWJI.

W Szegedynie w pobliżu granicy jugosłowiańskiej wylądował samolot jugosłowiański. Lotnicy dowiedziawszy się, że znajdują się na terytorium węgierskim, próbowali wznowić lot, ale zostali aresztowani przez władze węgierskie.

Wczoraj nad Szegedynem krążyły dwa wojskowe samoloty jugosłowiańskie. Zdaniem władz węgierskich, miały one

poszukiwać lotników, którzy wylądowali poprzedniego dnia. Władze węgierskie uważają ten wypadek za pogwałcenie prawa międzynarodowego.

TRUST NAFTOWY ROZPORZĄDZAJĄCY 20 MILJARDAMI ZŁ!!!

Donoszą z Los Angeles że pomiędzy „Standard Oil Company” New Jersey i „Standard Oil Company” w Kalifornii toczą się rokowania w sprawie sfuzjonowania obu towarzystw. W razie pomyślnego wyniku, będzie to największe przedsiębiorstwo naftowe na świecie z kapitałem zakładowym 2 i pół miljardów dolarów.

„NAUTILUS” W STREFIE WIECZNYCH ŁODÓW.

Donoszą z Kopenhagi, że parowiec „Quest” utrzymał dłuższy czas kontakt drogą radiową z „Nautilusem”. Łódź osiągnęła strefę wiecznych lodów.

W nocy ze środy na czwartek podjęto pierwszą próbę posuwania się pod zwalami lodu zatorowego. Próba ta dała bardzo dobre wyniki. „Nautilus” przebył znaczną przestrzeń pod lodem i wyostał się na powierzchnię przy pomocy specjalnych pił mechanicznych do cięcia lodu.

NIEMCY POŻYCZYLI JUŻ 18 MILJARDÓW MAREK.

Omawiając kryzys w Niemczech i sprawę odszkodowań, „Temps” podkreśla, że od czasu przyjęcia planu Dawesa — Niemcy pożyczili przeszło 18 miliardów marek, zaś oddały w okresie od 1924 — 1930 z tytułu odszkodowań około 10 miliardów marek. Wynika stąd, że spłaty reparacyjne w tym okresie były całkowicie pokryte przez pożyczki zagraniczne Rzeszy i właściwie mówiąc Niemcy nie włożyły w te spłaty żadnego własnego wysiłku.

KINO DŹWIĘKOWE ADRIA PALACE

Wierzbowa 7. P. 6, 8 i 10

Tryskająca humorem 100 proc. dźwiękowa farsa, na tle pikantnej przygody dwóch łowców w Afryce z cyklu

COHN i KELLY

w rolach głównych niezrównani ulubieńcy GEORGE SIDNEY i CHARLIE MURRAY

Niebywała sensacja: Walka COHNA z dzikim lwem

Nadprogram: DODATKI DŹWIĘKOWE

PREMJERA

Najweselejszy film obecnej doby. POD HASEM

PRECZ Z TROSKAMI I SMUTKIEM

Z NAJNOWSZEJ ROSYJSKIEJ LITERATURY HUMORYSTYCZNEJ

M. ZOSZCZENKO.

Niema roży bez kolców

(Z rosyjskiego przełożyła Halina Pilichowska).

Organizm ślusarza Gawryłyca nie był najlepszy, może śledzona była w nieporządku, a może inny jaki organ miał braki — niewiadomo. Dość, że pragnienie męczyło go bez przerwy.

Jak tylko, na ten przykład, dostanie pieniędzy, odejdzie od kasy — przepaść. Takie chwytają go pragnienie, że aż strach. Nic, tylko pędzi do pierwszej z brzegu knajpy i goli się z tuzin. I to nawet zamało. Nie zaleje całego pragnienia.

A w sobotę ślusarz Gawryłyca obrachował tygodniówkę, odszedł od kasy i naraz akurat wtenczas poczuł silny przypływ pragnienia.

— Wypić trzeba, — pomyślał ślusarz. Gront, ciskają się cholery jedne kole kasy, pchają się... Pragnienie ino budza, psia krewno.

Włożył ślusarz pieniądze do kieszeni. Wyszedł za bramę. Obejrzał się dookoła z całą ostrożnością. Ma się wiedzieć. Kole bramy we własnej swojej osobie stała małżonka Gawryłyca, drogocenna Marja Maksymowna.

Marja Maksymowna stała w tłumie kobiet, i oglądając się raz po raz na bramę mówiła:

— Gront, moje kochane, że za bramę nie puszczają nas. Za bramą, uważacie, poręczniej jakoś. Tu na ten przykład, kieć chmarą idą mężczyźni, nie dojdą się nawet, którym której mąż z pieniądźmi aro.

— Racja, Maksymowna, — przytakiwali w tłumie. — Racja!

— Pewnie, że racja, — mówiła Marja Maksymowna. — Ale powiem, kobietki, że pieniądze męzowskie zaraz odbierać na nic. Złozczą się ano męzowie na to... Kontrol ino trzaby, uważacie, mieć. Mąż, na ten przykład, do knajpy, i ty do knajpy. Mąż w bilard grać idzie — i ty nie to, żeby grać, ale stój, nie pozwalaj zgrywać się...

Ślusarz Gawryłyca przybrał obojętny wyraz twarzy i poszedł ostrożnie na przód, starając się przejść niepostrzeżenie.

— Patrzą, idzie twój gagatek! — krzyknęły w tłumie.

Marja Maksymowna klasnęła w dłonie i rzuciła się za mężem.

— Przyłazłaś? — spytał ślusarz.

— Przyłazłam, Iwanie Gawryłyco, — powiedziała małżonka. I nagle poczuła, że rozpiera ją okrutna złość.

Ale Marja Maksymowna pohamowała się i powiedziała uprzejmie:

— A chodź ino tu, Iwanie Gawryłyco. Nie przeszkadzam. Tyle tylko, że dziś od ciebie ani na krok nie odstąpię. Ty do knajpy — i ja do knajpy. Ty w bilard pójdziesz grać — i ja w bilard grać będę.

Ślusarz Gawryłyca świerzbił mocno język. Dobrzeby, myśli Gawryłyca, było stuknąć zara Marię Maksymownę po buzi — facjatce. Albo przy ludziach familiję jej po kątach rozstawić. Psia-kość, kontrol robi! A może mąż na

M. ZOSZCZENKO.

Kontroler

(Z rosyjskiego przełożyła Halina Pilichowska).

Na schodach rozległ się ostry dzwonek.

Pobiegłem otworzyć drzwi. Otworzyłem. I nagle do przedpokoju wpadł błyskawicznie człowiek. Odrzucał widać było, że jest nieswojo. Usta otworzył, uszy zwisają, oczy błędne i ślina ścieka po podbródku. Marynarka podarta i jeden tylko rękaw włożony.

— Licznik?! — ochryplym głosem wrzasnął dziko przybyły. — Prędejl! Gdzie?

Krzyknąłem z przestrachu i palcem wskazałem sufit.

Człowiek wskoczył na stół, nadeptał nogą na śliczny damski kapelusz i zabrał się do licznika.

— Towarzyszu, — spytałem przestr-

akord haruje, siódme poty zeń biją, a jej kontroli zachciwa się.

Ale pohamował się Gawryłyca i, machnąwszy ręką, wszedł do knajpy.

Żona wkroczyła śmiało za Gawryły-czem.

A po godzinie wyszli małżonkowie z knajpy, obejmując się czule. Oboje byli pod dobrą datą. Gawryłyca, wydzierając się, śpiewał: „Bywały dni wesołe”. Marja Maksymowna wtórowała mu drżącym głosem.

Śpiewali, obejmując się i zlekka zataczając się.

dobrze dziś do jakich stu pięćdziesięciu i starczy... Dużo mi nie trza. Nie jestem łapczywy.

— No i cóż, możecie nadażyć? — spytał ostrożnie, poprawiając zmiażdżony kapelusz.

— Możemy, — odrzekł kontroler. — Tylko że publika, rozumie się, nie przywykła jeszcze do wzrostu wydajności. Przeraza ją tempo... Onegdaj, naprzykład, wpadłam pod siódmy numer — myślałam, że rabus. Wrzasku narobili. Pod dziewiątym stołkiem taki nieduży złamałem — znów wrzask i niezadowolnienie. W sąsiednim domu przypadkowo licznik zerwałem — lokator w gębę mnie strzelił. Nieładnie, powiada. Ach, obywatelu, jak ta publika jeszcze nie przywykła! W waszym tylko mieszkaniu obeszło się bez krzyku, godnie... Kapelinder trzyma się jakoś... Przydepnąłem go czy co?

— Przydepnąłście, — powiedziałem delikatnie, wyprostowując połamane pióra.

— Ach, bo też te damskie mody, — powiedział niepewnie kontroler, kiwając z wyrzutem głową.

Kontroler podreptał koło drzwi i dodał:

— Kłopot z tą wydajnością. Z całej duszy stara się człek, a publiczność niekulturalna, obrusza się na tempo... Fu... Pędzić trzeba. Dowiedzyska.

Kontroler zerwał się z miejsca, trzepnął się w kolana, wrzasnął i jednym skokiem rzucił się na schody.

Wydajność zwiększała się.

Z ŻYCIA PARTJI WARSZAWSKA ORGANIZACJA P. P. S.

EGZEKUTYWA W. O. K. R. P. P. S. podaje do wiadomości Komitetem Dzielnicowym i ogółowi towarzyszy, że powstało Koło P. P. S. pracujących w przemyśle drzewnym, oraz koło P. P. S. szewców. Towarzyże pracujący w tej gałęzi zechcą się zarejestrować w sekretariacie W. O. K. R. Długa 19.

Jednocześnie wzywa się komitety dzielnicowe, by przysłały opis towarzyszy pracujących w przemyśle drzewnym i w rzemiośle szewskim.

PNIEDZIAŁEK, 24-go sierpnia.
POSIEDZENIE EGZEKUTYWY WOKR. PPS. odbędzie się w poniedziałek, o godz. 6 po poł., ul. Długa 19. Sprawy ważne.

Ruch kult.-oświatowy

SEKRETARJAT R. T. S. S. przyjmuje interesantów codziennie od 5 do 7 w lokalu własnym, ul. Leszno 53, jak również i zapisy na kolonie letnie.

Organizacja Młodzieży T. U. R.

KOŁO IM. ST. WORCELLA (Leszno 53). Zebranie sekcji samokształceniowej odbędzie się w poniedziałek, dnia 24.8 b. r. o godz. 8 wiecz. z referatem tow. Dąbrowskiego o „Społeczeństwie socjalistycznym”.

EGZEKUTYWA. We wtorek, dnia 25 b. m. o godz. 7 wiecz. — zebranie Egzekutywy K. W. Warsz. Org. Młodz. TUR.

CZERWONA STRZAŁA. We wtorek, dn. 25 b. m. o godz. 7 wiecz. w lokalu przy ul. Dzielnej 95 — zbiórka Czerwonej Strzały Warsz. Org. Młodz. TUR.

KOMITET WYKONAWCZY. W środę, dn. 26 b. m. o godz. 7 wiecz. odbędzie się zebranie Komitetu Wykonawczego Warsz. Org. Młodz. TUR.

SEKCJA DRAMATYCZNA „POWĄZEK”. W poniedziałek, dn. 24 b. m. o godz. 7 wiecz. w lokalu, Dzielna 95, odbędzie się zebranie Sekcji Dramatycznej koła im. L. Misiolka.

KLUB „NIEBIESKA BLUZA”. Zebranie klubu Literackiego „Niebieska Bluza” odbędzie się we wtorek o godz. 8 wiecz. w lokalu przy ul. Długiej 19.

Co wyświetlają kina?

ADRIA PALACE: „Rapsodia rumuńska” i „Zdrój miłości”.

ATLANTIC: „Krew na pustyni”.

APOLLO: „Za grzechy brata”.

COLOSSEUM: „Wygnańcy”.

W Małej sali: „Alraune”.

CASINO: „Król nocnych klubów”.

CRISTAL: „W tajemniczym wąwozie”.

CAPITOL: „Król Konga”.

CZARY: „Król Paryża”.

FORUM: „Życiowe rozbitki”.

FILHARMONJA: „Przedślubny grzech”.

HOLLYWOOD: „Nibelungi”.

HELJOS: „Kobieta, która się śmieje”.

HEL: „Tancerka Orchidea”.

KOMETA: „Pieśniarz gór”.

LUX: „Dziewica z Kairu”.

MEWA: „Miało cudów” i „Małżeństwo na złość”.

MAJESTIC: „Afryka mówi”.

MIEJSKI: „Z Byrdem do Bieguna” i „Miłość”.

PANI: „Zar miłości” i „Szukam męża, mam pieniądze”.

PAN: „Rycerz miłości” i „Ucieczka od szczęścia”.

PALACE: „C. i K. Feldmarszałek”.

RIVIERA: „Anioł pod szminką”.

ROXY: „Czarna gwardia”.

SPLENDID: „Złodziej miłości”.

STYLWY: „Na Zachodzie bez zmian”.

SOKÓŁ: „Na froncie nie nowego”.

TRIANON: „Małżeństwa, które się rozchodzą”.

TON: „Gdy miłość się budzi”.

TOMBOLA: „Apaszka”.

TECZA: „Skąd niema powrotu”.

UCIECHA: „Sekretarka osobista”.

WISŁA: „Zemsta Hr. Monte Christo”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

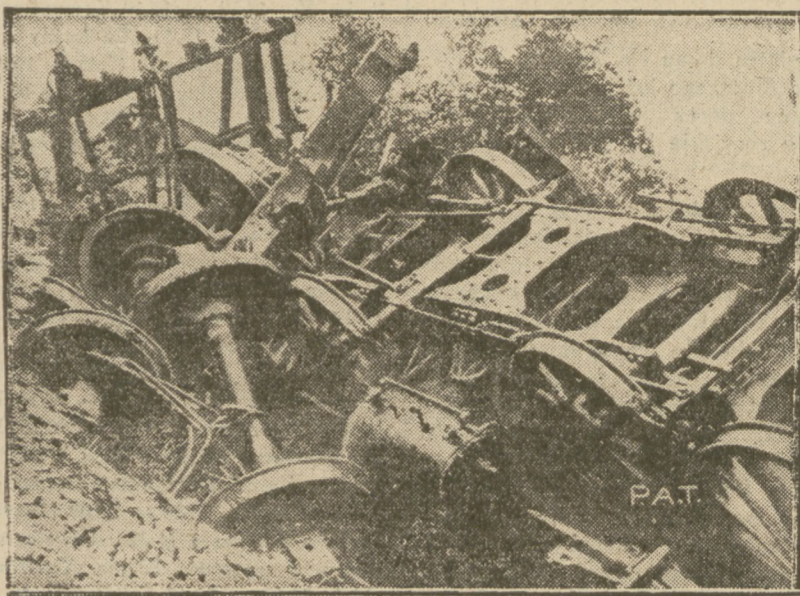
ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płomieniach”.

ZNICZ: „Kobieta w płom

Rzeczy ciekawe i aktualne

ECHA STRASZLIWEJ KATASTROFY KOLEJOWEJ W AUSTRII

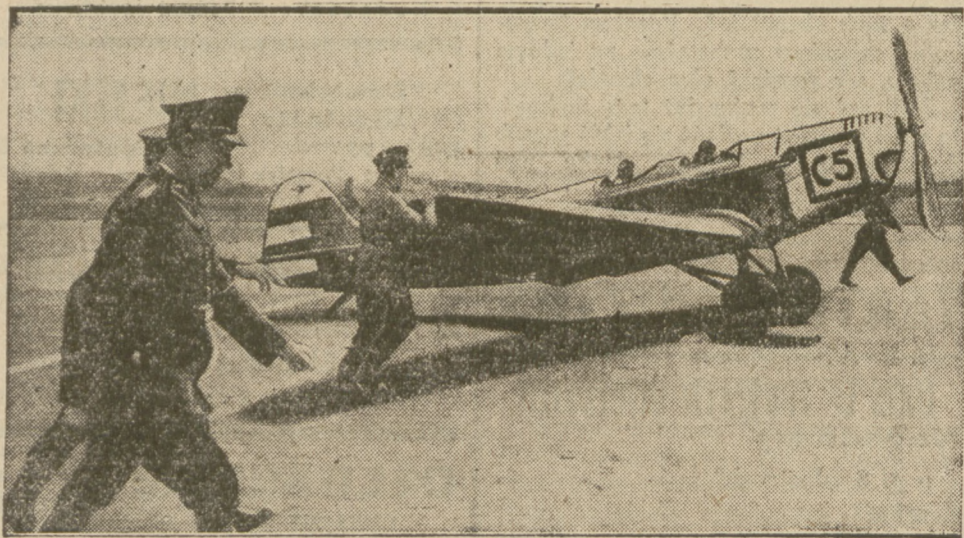
Ilustracja nasza przedstawia lokomotywę nieszczęsnego pociągu, leżącą w korycie rzeki Mur z powyrywanymi kołami.

PIES PRZEPLYNĄŁ PRZEZ NIAGARĘ

Rekord, którego dotychczas nie był w stanie zdobyć człowiek, zdobył onegdaj pies policyjny, który przeplynał wodospad Niagara. Po raz pierwszy spostrzeżono go na bystrej rwącej wodzie powyżej wodospadu, gdy starał się płynąć przeciw prądowi. Policjant starał się ocalić psa, zarzucając na niego łaśso, lecz wszelkie próby okazały się daremne. Pies coraz dalej unoszony był

siłą prądu do wodospadu. Nagle, gdy był już nad samym wodospadem, został on odrzucony ponad wodospad, tak, że nie padł razem z główną masą wody pomiędzy sterzące poniżej skały. Wkrótce ujrzano go pływającego po wirującej wodzie niżej wodospadu. Pies dopłynął szczęśliwie do wystającej skały, poczem Edward Kavanaugh, komisarz miejski, wyciągnął go z wody.

NOWY ŚWIATOWY REKORD LOTNICZY

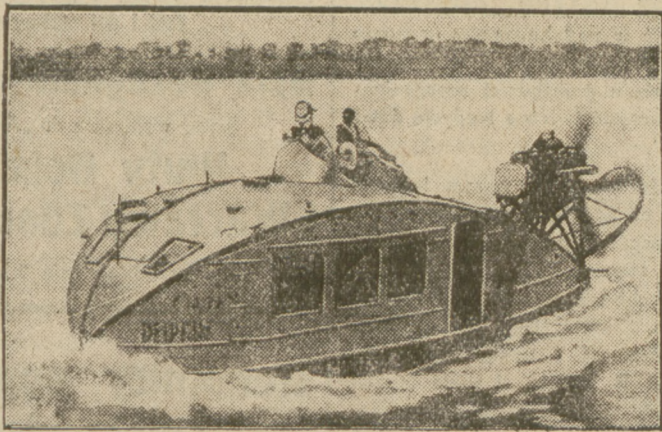
Lotnik niemiecki, Dinert, ustanowił na aparatach typu widocznego na naszej ostatnio nowy światowy rekord lotniczy | ilustracji.

TA CZWÓRKA ZBOBYŁA WIOŚLARSKIE MISTRZOSTWA EUROPY

Na zawodach wioślarskich Europy w Paryżu, zespół Wiedeńskiego Klubu Wioślarskiego zajął pierwsze miejsce w rozgrywkach czwórek ze sternikiem.

ŚLIZGOWIEC PĘDZĄCY 80 KLM. NA GODZINĘ

Zdjęcie nasze przedstawia nowy typ ślizgowca o oryginalnej konstrukcji. Ślizgowiec ten bierze „na pokład” 40 osób, może rozwinać szybkość 80 klm. na godzinę i jest zaopatrzony w silnik 50 HP. Nowy ten statek kursuje na Dunaju między Wiedniem a Passawą i Budapesztem.

WALKA O SZLAKI POWIETRZNE

Pomiędzy Niemcami a Sowiecami powstał spór o linie powietrzne Niemcy-Chiny. Ponieważ linia ta prowadzi przez Mongolię pozostającą pod protektorem Rosji Sowieckiej, ta ostatnia postanowiła uniemożliwić Niemcom przelot nad Mongolią. Pierwszy samolot niemiecki, który się pojawił nad Mongolią, został zestrzelony, przyczem aparat został skonfiskowany, jeden z lotników został zabity, a drugi ranny. Obecnie ten ostatni nazwiskiem Rathje (na naszym zdjęciu) został skazany na 5 lat więzienia za szpiegostwo.

TRAGICZNA ŚMIERĆ

Prezes Izby Handlowej w Lipsku dr. Schmidt został zabity w katastrofie samochodowej.

NAJPIĘKNIEJSZE DZIECKO NIEMIECKIE

Słynna artystka filmowa Henny Porten demonstruje laureatkę konkursu piękności dzieci, jednoroczną Helgę Kretschmar z Bytomią.

NAJLEPSZE SZERMIERKI ŚWIATA

Zdjęcie nasze przedstawia cztery najlepsze szermierki świata. Stoją od lewej: Marion Lloyd (Ameryka), Locke, Alma Ohlsen i mistrzyni świata Helena Mayer.

PRZED ZAWODAMI O PUHAR SCHNEIDERA

W najbliższych dniach rozpoczyna się w Anglii doroczne zawody lotnicze o puchar Schneidera. Na tych zawodach — jak wiadomo — ustanowione są co rok

nowe światowe rekordy szybkości lotu. Zdjęcie nasze przedstawia inicjatora zawodów oraz puchar dla zwycięskiego pilota.

KĄCIK DLA RADIOAMATORÓW

JAK WYBRAĆ MATERJAŁ I MIEJSCE NA ANTENĘ

Zanim przystąpimy do zainstalowania anteny, musimy zaopatrzyć się w materiał, potrzebny do tego celu, oraz zapoznać się bliżej z zasadami, których należy przestrzegać, aby instalacja antenowa była dobra. Następnie zastanowimy się nad wyborem miejsca dla anteny oraz nad jej kształtem, który w dużym stopniu jest zależny od wybranego miejsca.

1) **Materiał.** Zaopatrujemy się w następujący materiał antenowy: około 50 m. linki antenowej, potrzebnej na antenę, odprowadzenie i przewód do uziemienia; 4—12 sztuk izolatorów jajo-wych (zależnie od tego, czy antena będzie jedno czy wielopromieniowa); 6—12 mtr. sznurka konopnego o przekroju 3—4 mm. do wiązania izolatorów; kilka metrów linki konopnej lub manilowej do zawieszenia anteny na podporach; 20—30 cm. rurki gumowej, porcelanowej lub szklanej do przeprowadzenia odprowadzenia przez futrynę okna lub ściany; przełącznik antenowy; 3—4 mtr. kabelka w izolacji na sporządzenie przewodów łączących przełącznik antenowy z odbiornikiem; tyczki, o ile antena ma wisieć na sztucznych podporach.

Kupując linkę antenową, trzeba ją wybrać w dobrym gatunku, miedzianą lub fosforo-brązową, możliwie grubą, gdyż taka linka ma większą ilość poszczególnych drucików, a tem samem ogólna jej powierzchnia jest większa i stawia mniejszy opór dla prądów szybkozmennych. Poza tem grubsza linka jest bardziej odporna na zerwanie.

Do wiązania izolatorów oraz umocowania anteny należy używać sznurów konopnych, gdyż w ten sposób zapewniamy sobie dobrą izolację anteny od podtrzymujących ją podpór.

2) **Wybór miejsca.** Przy wyborze miejsca na zawieszenie anteny musimy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, by antena była powieszona możliwie jak najwyżej, i o ile to jest możliwe, bezpośrednio nad ziemią, a nie nad dachami, drzewami i t. p. Również trzeba usunąć ewentualną możliwość zatkania się tak anteny jak i odprowadzenia antenowego z otaczającymi ją przedmiotami (drzewa, rynny, dachy

i t. p.). O ile antena ma być przeznaczona dla odbiorników lampowych, kierunkowość jej nie odgrywa specjalnej roli. Natomiast przy odbiornikach kryształkowych kierunkowość ma pewne znaczenie i dlatego najlepiej jest wisieć antenę w ten sposób, by była skierowana jednym końcem w stronę stacji, którą chcemy odbierać. Odprowadzenie oraz odbiornik przy takiej antenie „kierunkowej” powinny być dołączone przy końcu bliższym tej stacji nadawczej. Prócz tego należy uważać, by odprowadzenie było jak najkrótsze i opadało możliwie prostopadłe. Doprowadzenie prowadzone drogami okrężnymi jest gorsze.

Niepożądanem jest, by antena była instalowana w pobliżu nagromadzonej wielkiej ilości żelaza (fabryki, składy żelaza), oraz bezpośrednio nad metalowymi dachami. O ile niema innego wyjścia i antena musi być w takich warunkach zainstalowana, to trzeba dążyć do tego, by oddalenie od powyższych przeszkód było możliwie jaknajwiększe.

3) **Kształt anteny.** Równocześnie z wyborem miejsca projektujemy kształt anteny. O ile teren, na którym ma ona być powieszona nie jest zbyt rozległy, stosujemy anteny złożone z dwóch, a nawet trzech równoległych do siebie promieni, baczac na to, by promienie te były oddalone od siebie przynajmniej o 1 mtr., oraz by wisiały na równym poziomie. Będzie to antena kształtu litery „T”.

W innych wypadkach stosujemy antenę jednopromieniową kształtu odwróconej litery „L”, lub też dwupromieniową kształtu litery „V”. Są to trzy najodpowiedniejsze oraz najlepsze rodzaje anten, dlatego też tylko te podajemy, tembardziej, że w warunkach nawet najbardziej niewygodnych jeden z nich da się z pewnością zastosować.

ZWYCIĘZCA LOTU DOOKOŁA NIEMIEC

Kilka dni temu zakończony został lot dookoła Niemiec na awionetce. Zwyciężył porucznik Dinart.

MISTRZ WIOŚLARSKI EUROPY

Gerhard Boetzelen z Berlina zdobył mistrzostwo Europy w jedynekach.